

væsenet. Folkethinget har, som sagt, udtalt, at det maa betragtes som et kommunalt Anliggende, og jeg skal ikke nægte, at det har overrasket mig at finde, at det foreliggende Lovforslag ikke indeholder nogen Bestemmelse angaaende disse Havnevæsenet, da det i forrige Sæssion lykkedes Folkethinget at blive enig med den ærede Minister om en saadan Paragraph. I Lovforslaget, som det i nærværende Sæssion blev forelagt af den ærede Minister i det andet Thing, fandtes der ikke en tilsvarende Paragraph; man maa altsaa antage, at den ærede Minister i Mellemtiden har fundet Betænelighed ved en saadan Bestemmelse, som han i forrige Sæssion blev enig med Folkethinget om; vi tør imidlertid maaskee nære det Haab, at yderligere Forhandlinger ville kunne føre til, at den ærede Minister vender tilbage til sin tidligere Betragtning af Sagen og gaaer ind paa at optage en Bestemmelse om Commünernes Indflydelse paa Havnevæsenet under Statens særegne Control.

Endelig har jeg tilbage, hvad der vistnok maa ansees som Hovedpunktet i hele Sagen, nemlig Spørgsmaalet angaaende Borgmesterens Stilling, hvortil endnu er kommet Spørgsmaalet om Magistraten. Det er jo dette Punkt, som man fornemmelig meget stærkt angreb i det andet Thing, og hvorom man ogsaa i nærværende Sæssion har udtalt sig, skjøndt der ikke i Forslaget, som det forelagdes af Ministeren, fandtes noget Tilsvarende til, hvad Folkethinget havde vedtaget ifjor. Skjøndt der altsaa forfaavidt ikke forelaa nogen sær Anledning for Udvalget i Landsthinget til at gaae ind paa dette Punkt, sees det dog af Udvalgets Betænkning, at man ikke har troet at burde forbigaae det, og man vil da, som sagt, finde meget stærke Udtalelser derom. Det siges saaledes i Betænkningen, at den Ordning, som Udvalget i Folkethinget ifjor havde foreslaaet, og som Folkethinget vedtog, nemlig at den kongevalgte Borgmester kun skulde være Formand i Byraadet, naar han valgtes dertil, er selvmodsigende. Dette Udtryk findes i Landsthingets Udvalgs Betænkning, og det er jo ganske vist, at det er en meget stærk og skarp Kritik, man saaledes udtaler overfor, hvad dette Thing vedtog i forrige Sæssion. Jeg maa

imidlertid paa det Bestemteste benægte, at det er selvmodsigende. Naar man siger, at det er selvmodsigende, saa maa det være begrundet deri, at man ikke selv tilstrækkelig har klaret sig det, hvorom der er Spørgsmaal. Der er ikke noget Selvmodsigende i at fastholde en Adskillelse mellem de to forskjellige Hverv, som Borgmesteren har og kan faae. Borgmesteren skulde efter Folkethingets Mening i forrige Sæssion først og fremmest være Statens Tilsynsmand; man kan med denne hans Stilling forbinde noget Andet, nemlig det at være Formand i Byraadet og at udføre Byraadets Beslutninger, altsaa være den forvaltende og executive Myndighed; men om man skal lade denne forvaltende Virksomhed blive forenet med hans Virksomhed som Statens Tilsynsmand, derom kan der være forskellige Meninger. Jeg kan forstaae, at man kan mene paa andre Steder, at disse to Functioner bør være forenede; men fordi man har denne Anskuelse, er man sandelig ikke berettiget til at stemple det som selvmodsigende, naar Andre mene, at disse to Ting ikke nødvendig behøve at være forenede. Man har overhovedet i det andet Thing ikke tilstrækkelig været opmærksom paa den Tankegang, som førte Folkethingets Udvalg til at foreslaae og Folkethinget til at vedtage den Ordning, som indeholdtes i det af Folkethinget vedtagne Lovforslag. Man skal erindre, at det blev gjort gjældende i Folkethinget fra flere Sider, at den naturlige og rette Ordning i og for sig vilde være den, at Communen selv styrrede sine Anliggender gennem selvvalgte Byraadsmedlemmer med en selvvalgt Borgmester i Spidsen, og at denne Ordning navnlig ogsaa vilde være den, der stemmede med Grundlovens Tilsgaen om Frihed for Communen til selv at styre sine Anliggender, kun under Statens Tilsyn. Overveielser førte imidlertid til, at man meente at maatte slaae Noget af paa denne sin Fordring til, hvad der maatte siges i og for sig at være en correct Gjennemførelse af Grundlovens Bud i denne Henseende. Man meente, at man maatte finde sig i at lade den kongevalgte Borgmester faae Deel i den kommunale Bestyrelse og endogsaa aabne ham Udgang til at kunne blive Formand for Communalbestyrelsen, deels af praktisk Hensyn og deels af Hensyn til de fore-